

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 24, 2015

Nummer 24, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2015:1288](#) 03-06-2015

X/Y

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:3646](#) 19-05-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:3688](#) 12-05-2015

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2015:2641](#) 08-05-2015

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2015:2652](#) 21-04-2015

RECHTSPRAAK

Geschil over de uitvoering van de ondertoezichtstelling. De rechtbank acht de moeder ontvankelijk in haar verzoek om het geschil aan de rechtbank voor te leggen. Dat een dergelijk verzoek eerder al beoordeeld is door een klachtencommissie staat aan de ontvankelijkheid niet in de weg. De moeder verzoekt om een onderzoek naar haar opvoedcapaciteiten. De rechtbank wijst het verzoek af.

Twee minderjarige kinderen zijn onder toezicht gesteld en uit huis geplaatst bij een pleeggezin. De ouders van de minderjarigen oefenen gezamenlijk het gezag uit over beide kinderen. De moeder zou graag zien dat de gezinsvoogdijinstelling een onderzoek doet naar haar pedagogische kwaliteiten en mogelijkheden. De gezinsvoogdijinstelling ziet de noodzaak van een dergelijk onderzoek niet. De moeder legt zich daarbij echter niet neer en richt zich thans tot de kinderrechter, met het verzoek om te bepalen dat de gezinsvoogdijinstelling een onderzoek dient te verrichten naar de pedagogische vaardigheden van de moeder.

De kinderrechter oordeelt dat de moeder ontvangen kan worden in haar verzoek. Het geschil ziet namelijk op de uitvoering van de ondertoezichtstelling (art. 1:262b BW). Het enkele feit dat de klachtencommissie van de gezinsvoogdijinstelling reeds eerder heeft geoordeeld over deze kwestie, kan volgens de kinderrechter niet aan de ontvankelijkheid van de moeder in de weg staan.

Gebleken is echter dat de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de raad) reeds een onderzoek heeft verricht naar de opvoedkundige kwaliteiten van beide ouders. De raad rapporteerde destijds dat beide ouders tezamen en afzonderlijk tekortschoten in hun pedagogische vaardigheden. Die situatie is nog steeds actueel. De kinderrechter is derhalve van oordeel dat het opnieuw gelasten van een dergelijk onderzoek thans niet zinvol is. Het verzoek van de moeder wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 08-05-2015

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2015:2641

Zaaknummer: C/08/169271 / JE RK 15

Wetsartikelen: 1:262b BW

RECHTSPRAAK

Afwijzing van het verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming tot beëindiging van het gezag. Naar het oordeel van de rechtbank blijven ook na de inwerkingtreding van de wet tot herziening van de maatregel van ondertoezichtstelling gevallen bestaan waarin toch niet tot gezagsbeëindiging behoort te worden besloten, ondanks dat geen terugplaatsingsperspectief bestaat en de ondertoezichtstelling in beginsel zou moeten eindigen. Dat zijn gevallen waarin de ouder met gezag duurzaam en consistent instemt met de plaatsing, niet 'trekt' aan het kind, op constructieve wijze meewerkt, bereikbaar is en het gezag niet misbruikt. In een dergelijk geval dient de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing toch jaarlijks te worden verlengd.

In de onderhavige zaak is een minderjarig kind medio 2011 onder toezicht gesteld en uit huis geplaatst. Het gezag over de minderjarige berust bij de moeder. De Raad voor de Kinderbescherming verzoekt thans het gezag van de moeder te beëindigen, omdat niet langer perspectief bestaat op terugplaatsing van de minderjarige bij de moeder.

De rechtbank overweegt dat het gezag van een ouder kan worden beëindigd indien een minderjarige zodanig opgroeit dat hij ernstig in zijn ontwikkeling wordt bedreigd en de ouder niet in staat is om de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding, zoals bedoeld in artikel 1:147 lid 2 BW, te dragen binnen een voor de persoon en de ontwikkeling van de minderjarige aanvaardbaar te achten termijn, dan wel wanneer blijkt dat de ouder het gezag misbruikt.

Het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft reeds geoordeeld dat de minderjarige in een perspectief biedend pleeggezin verblijft en dat niet langer sprake kan zijn van een terugkeer van de minderjarige naar de moeder. Bij die beslissing heeft de moeder zich thans ook neergelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank straalt de moeder richting de minderjarige in voldoende mate uit dat de minderjarige een permanente plek heeft binnen het pleeggezin. De rechtbank heeft er vertrouwen in dat de moeder in de toekomst niet aan de minderjarige zal gaan 'trekken'. De moeder werkt goed samen met de pleegouders en de hulpverlening, maar hecht er wel zeer aan om haar gezag over de minderjarige te mogen behouden. De rechtbank acht het van belang dat de moeder haar gezag behoudt en vanuit die positie op de hoogte blijft en betrokken blijft bij beslissingen die de minderjarige aangaan. De maatregel van uithuisplaatsing binnen het kader van de ondertoezichtstelling is naar het oordeel van de rechtbank voldoende om de dreiging voor de zedelijke en geestelijke belangen en de gezondheid van de minderjarige af te wenden.

De rechtbank realiseert zich evenwel dat een ondertoezichtstelling in beginsel dient te eindigen als terugplaatsing bij een ouder niet langer mogelijk is. Gezagsbeëindiging met een voogdijopdracht zou in het onderhavige geval de meest voor de hand liggende vervolgstap zijn. In dat kader oordeelt de rechtbank dat ook na de wetswijziging van 1 januari 2015 gevallen bestaan, waarin toch niet tot gezagsbeëindiging dient te worden besloten, ondanks dat geen terugplaatsingsperspectief meer bestaat en de ondertoezichtstelling derhalve zou moeten eindigen. Daarmee doelt de rechtbank op gevallen waarin sprake is van een ouder die duurzaam instemt met de uithuisplaatsing van de minderjarige, die niet (langer) aan de minderjarige 'trekt', op constructieve wijze meewerkt met de gezinsvoogd, de pleegouders en de pleegzorg en geen misbruik maakt van haar gezag. Wanneer een vrijwillige plaatsing in een pleeggezin in een dergelijke situatie om praktische redenen geen goede optie is, dan dient de ondertoezichtstelling en de uithuisplaatsing toch jaarlijks, met instemming van de moeder, te worden verlengd. Ook anderszins vergen de belangen van de minderjarigen niet dat het gezag van de moeder zal eindigen. De rechtbank oordeelt dat in het onderhavige geval niet voldaan aan is aan de voorwaarden die artikel 1:266 BW aan gezagsbeëindiging stelt. Het daartoe strekkend verzoek van de raad wordt om die reden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 21-04-2015

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2015:2652

Zaaknummer: C/08/167428 / FA RK 15-214

Wetsartikelen: 1:266 BW

RECHTSPRAAK

Partijen twisten over de eigendom van een woning in Spanje. Nadat over het Spaanse recht een deskundigenbericht was ingewonnen bij het Internationaal Juridisch Instituut (IJI) heeft de advocaat van de vrouw een nadere toelichting van een medewerker van IJI overgelegd. Deze was daartoe door de advocaat benaderd en had daartoe in de procedure na deskundigenbericht gewisselde stukken aan hem overgelegd. Het hof oordeelt dat deze gang van zaken in strijd is met artikel 4.1 van de Leidraad deskundigen. Het staat de deskundige niet vrij met een der partijen te communiceren zonder de andere partij daarvan op de hoogte te stellen. Het hof laat de nadere toelichting buiten beschouwing. Het hof oordeelt, anders dan de rechtbank, dat naar Catalaans recht ieder vermoed wordt voor de onverdeelde helft eigenaar te zijn van de woning. De man die stelt dat hij eigenaar is, wordt toegelaten tegen dit vermoeden tegenbewijs te leveren.

Bij het beroepschrift heeft de vrouw verzocht de beschikking van de rechtbank van 9 juli 2014 te vernietigen en te bepalen dat de vrouw mede-eigenaar is van de woning in Spanje en dat aan haar toekomt de helft van de waarde van deze woning.

Bij beschikking van 12 december 2012 heeft de rechtbank overwogen dat Spaans recht van toepassing is op de vraag wie eigenaar is van de woning in Spanje. Daarbij heeft de rechtbank voorshands, op grond van de toen ingenomen stellingen en daaraan gegeven onderbouwingen, geoordeeld dat partijen gemeenschappelijk eigenaar zijn van de woning in Spanje.

Partijen hebben zich vervolgens schriftelijk uitgelaten over de vraag welke consequenties het Spaanse recht aan de gemeenschappelijke eigendom verbindt.

Bij beschikking van 20 maart 2013 heeft de rechtbank het noodzakelijk geoordeeld informatie in te winnen over het Spaanse recht bij het Internationaal Juridisch Instituut (hierna: het IJI). Bij beschikking van 9 juli 2014 is de rechtbank teruggekomen van het voorshandse oordeel,

uitgesproken bij beschikking van 12 december 2012, dat partijen gemeenschappelijk eigenaar zijn van de woning in Spanje en is tot het (nieuwe) voorshandse oordeel gekomen dat de woning in Spanje aan de man in privé toebehoort, zonder dat aan de vrouw enig recht op verrekening of vergoeding toekomt. De rechtbank heeft de vrouw toegelaten tot het bewijs van feiten en omstandigheden, waaruit volgt dat de man bij de aanschaf van de woning in Spanje de bedoeling heeft gehad om de woning voor partijen gezamenlijk in eigendom te verwerven. De vrouw heeft de rechtbank verzocht over te gaan tot een heroverweging van het door de rechtbank gegeven (nieuwe) voorshandse oordeel, omdat zij van mening is dat dit berust op een onjuiste juridische en/of feitelijke grondslag. Daartoe heeft de vrouw bij akte een nadere toelichting, gedateerd 15 juli 2014, op het IJI-rapport van een medewerker van het IJI overgelegd.

Bij beschikking van 3 september 2014 heeft de rechtbank geoordeeld dat er onvoldoende grondslag is om op haar beschikking van 9 juli 2014 terug te komen. Voorts heeft de rechtbank, voor zover te dezen van belang, bepaald dat van de beschikking van 9 juli 2014 hoger beroep kan worden ingesteld.

Vast is komen te staan dat de advocaat van de vrouw telefonisch contact heeft opgenomen met een medewerker van het IJI en dat zij naar aanleiding hiervan de beschikking van de rechtbank van 9 juli 2014, alsmede, zoals ter zitting gesteld, de visies van partijen op deze beschikking, aan de medewerker heeft verstrekt. Bij e-mail van 15 juli 2014 heeft de medewerker zijn inhoudelijke reactie aan de advocaat van de vrouw doen toekomen. De (advocaat van de) man is hier niet in gekend.

Deze gang van zaken is in strijd met het bepaalde in de Leidraad deskundigen in civiele zaken. Ingevolge het bepaalde in artikel 4.1 van deze Leidraad staat het de deskundige, in verband met het beginsel van hoor en wederhoor, niet vrij slechts met een van de partijen te communiceren zonder dat de andere partij daarvan tevoren op de hoogte is. Ook mag geen acht worden geslagen op berichten of stukken die een partij aan de deskundige toezendt, waarin niet is vermeld dat eveneens een kopie is gezonden aan de wederpartij. De informatie in de e-mail van 15 juli 2014 is derhalve verkregen in strijd met het bepaalde in de Leidraad deskundigen in civiele zaken en kan gelet daarop niet bij de beoordeling van het hof worden betrokken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-05-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:3646

Zaaknummer: 200.157.571-01

RECHTSPRAAK

Twee kinderen van 12 en 13 jaar hebben nooit contact met hun vader gehad, althans zij hebben geen herinnering hieraan. Zij zijn nieuwsgierig naar de persoon van hun vader en naar hun afkomst. De vader, zelf kinderpsycholoog, wenst geen enkel contact met de kinderen. Hij heeft geen gevoelens voor de kinderen en sinds de procedure alleen maar negatieve gevoelens. De in eerste aanleg benoemde bijzondere curator ziet geen heil in het afdwingen van omgang en ook de Raad voor de Kinderbescherming ziet dat niet. Het hof acht de stellingen van de man op zich onvoldoende om het verzoek tot omgang af te wijzen. Het hof acht zich onvoldoende voorgelicht. Het hof benoemt op verzoek van de moeder opnieuw een bijzondere curator om proefcontacten voor te bereiden en te begeleiden.

Tussen partijen is in geschil of tussen de man en de kinderen een omgangsregeling dient te worden vastgesteld. Bij een dergelijk geschil neemt de rechter een zodanige beslissing als hem in het belang van het kind wenselijk voorkomt.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is naar voren gekomen dat de minderjarigen contact met hun vader wensen. De vrouw ondersteunt hen hierin.

De man blijft bij zijn standpunt dat hij geen enkel contact wenst met de minderjarigen en dat gedwongen contact schadelijke gevolgen voor hen zal hebben. De man geeft bij herhaling aan dat hij eerst geen gevoelens koesterde voor de kinderen, doch dat hij sinds de procedure enkel negatieve gevoelens ervaart jegens de kinderen en dat hij geen vadergevoel voor ze heeft.

Naar het oordeel van het hof is de enkele stelling van de man dat hij geen (positief) gevoel heeft voor de kinderen, dat hij geen band met ze heeft en dat gedwongen contact naar hij verwacht alleen maar schade zal veroorzaken voor de kinderen, op zich onvoldoende om het verzoek van de vrouw om een omgangsregeling met de kinderen vast te stellen reeds op voorhand af te wijzen. Het hof neemt hierbij in aanmerking dat een kind recht heeft op

omgang met zijn ouders en dat de niet met het gezag belaste ouder, naast het recht op omgang, ook een wettelijke plicht heeft tot omgang met zijn kind. Het hof acht zich op grond van de thans beschikbare informatie nog onvoldoende voorgelicht om een beslissing te kunnen nemen ten aanzien van het verzoek om een omgangsregeling tussen de man en de kinderen vast te stellen. Naar het oordeel van het hof dienen er, overeenkomstig het ter zitting gedane verzoek van de vrouw, bij voorkeur minimaal twee proefcontacten tussen

de man en de kinderen plaats te vinden, alvorens een definitieve beslissing kan worden genomen.

Het hof ziet in de specifieke omstandigheden van het geval, te weten de pertinente weigering van de man om omgang te hebben met de kinderen tegenover de uitdrukkelijke wens van de kinderen om desondanks toch te trachten het contact met de man tot stand te laten komen, aanleiding om een bijzondere curator te benoemen om deze proefcontacten voor te bereiden en te begeleiden. Gelet op voornoemde omstandigheden en op het beroep van de man, die kinderpsycholoog is, acht het hof het aangewezen dat een psycholoog met ervaring op het gebied van ingewikkelde omgangskwesties tot bijzondere curator wordt benoemd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-05-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:3688

Zaaknummer: 200.154.893/01

RECHTSPRAAK

X/Y

Gerechtshof Den Haag stelt prejudiciële vragen over kindgebonden budget en kinderalimentatie.

Het Gerechtshof Den Haag heeft in een uitspraak over kinderalimentatie prejudiciële vragen gesteld aan de Hoge Raad over de alleenstaande ouderkop. Het gaat vooral om de vraag of de alleenstaande ouderkop in mindering moet worden gebracht op de kosten van levensonderhoud van de kinderen of niet.

De vragen luiden letterlijk als volgt:

1. Moet bij de bepaling van de ingevolge artikel 1:397 jo. 1:404 BW door de ouders verschuldigde onderhoudsbijdrage voor hun minderjarige kinderen rekening worden gehouden met het kindgebonden budget, inclusief de alleenstaande ouderkop, door dit: (i) in mindering te brengen op de behoefte van de kinderen; dan wel (ii) in aanmerking te nemen bij het vaststellen van de draagkracht van de ouder die het kindgebonden budget ontvangt?
2. Bij vraag 1 is geen onderscheid gemaakt tussen de alleenstaande ouderkop en het overige deel van het kindgebonden budget. Indien dat onderscheid wel moet worden gemaakt, op welke wijze moet dan ter bepaling van de verschuldigde onderhoudsbijdrage rekening worden gehouden met de alleenstaande ouderkop en op welke wijze met het overige deel van het kindgebonden budget?

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 03-06-2015

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2015:1288

Zaaknummer: 200.161.523/01